

Kære Dan.

Det har nok ikke været et par sjove uger for dig og regeringen oven på Klimarådets krasse kritik. Vi spørger os selv *hvorfor* I har så svært ved at tage ordentligt fat. Det er ikke let at undgå en mistanke om at I er bange for både landbruget, erhvervslivet og jeres vælgere.

Det er jo ikke fordi I ikke kan. Under coronakrisen har regeringen gjort meget for at gøre det klart for borgerne hvor alvorlig og svær en opgave det er at håndtere en epidemi. Man har ikke lagt skjul på, at det krævede ofre og afsavn, og at de nødvendige forholdsregler ville ramme nogle af os hårdere end andre.

Regeringen har også fremhævet, at det var bedre at være forsigtig end at tage chancer. Og vi borgere har fået at vide, at hvis ikke der blev grebet drastisk ind, ville vi risikere konsekvenser der ville være langt værre.

Vi er blevet bedt om at vise samfundssind og stå sammen om at få det til at fungere. Og vi har fået at vide, at uden dette sammenhold, uden hver enkeltts ansvarlighed, ville det gå galt for os.

Vi har også været vidner til en uansvarlig opposition, og vi har set trætte repræsentanter for regeringen prøve at bevare tålmodigheden og forklare, at det jo ikke handlede om et særligt socialdemokratisk ønske om at få landet lukket ned, men om en pandemi. Altså om en faktisk trussel mod vores samfund, en trussel som man ikke bare kunne trylle væk ved at råbe op om hvor frustrerende det hele er.

Hvorfor går I ikke lige så seriøst til klima- og biodiversitetskrisen? Hvorfor taler I om det som om det stort set ikke vil komme til at genere nogen?

Vi, og I, bør tale om at det er muligt at bygge et bedre liv op, men også om, at der undervejs er meget der skal laves om på, og at det ikke kan gennemføres uden at det rammer nogen af os på pengepungen. Nogen må skifte arbejde, alle må skære ned i forbruget, vi kan ikke længere flyve på samme ubekymrede måde som før, kødspiseriet må begrænses. Man kan blive ved.

Inviter befolkningen til at være med i disse besværlige og krævende diskussioner i stedet for alle henvisningerne til at man i udlandet synes vi er nogle vældige karle. Det er et fatalt praleri, specielt fordi I glemmer at fortælle, at vi faktisk hører til blandt de allerstørste af verdens klimasyndere, hvis man vel at mærke, ikke snyder på vægten og ser bort fra brugen af biomasse og det CO2 udslip der følger af vores forbrug af varer der produceres i Østasien.

Vi taler ikke for en alarmisme som kun tjener til at gøre folk mere bange. Men vi taler for en realistisk samtale om hvor alvorligt det er, og om hvor vigtigt det er, at alle begynder at deltage i overvejelserne over hvordan vi bedst kommer igennem. Regeringens uvilje mod at tale konkret om hvordan de nødvendige indgreb potentielt vil ramme, er med til at forstørre problemet, fordi færre mennesker deltager i diskussionerne og det betyder at der kommer færre ideer på bordet, og at modstanden vil blive endnu større når det ender med at vise sig, at vi ikke undgår at skulle ændre på vaner, livsstil og forbrug. Og når det viser sig, at forbrugersamfundets drøm om en fortsat fremgang i forbrug er - netop en drøm. Som det er livsvigtigt at vågne op fra. Og det kan I bidrage til hvis I vedkender jer alvoren og inddrager befolkningen langt mere - fx i form af borgerting rundt om i hele landet.

Klimamanifestationen.

d. 18.-3.-2021

V. Bo Bertelsen